

मुखं वा यदि वा दुःखं प्रियं वा यदि वाप्रियम् ।

प्राप्तं प्राप्तमुपासीत हृदयेनापरजितः ॥ ५२३६ ॥

Freude oder Leid, Liebes oder Unliebes, warte man ruhig ab, wie es kommt, ohne sich vom Herzen hinreissen zu lassen.

मुखं हि दुःखान्यनुभूय शोभते घनान्धकारेष्विव दीपदर्शनम् ।

मुखात्तु यो याति नरो दरिद्रतां धृतः शरीरेण मृतः स जीवति ॥ ५२३७ ॥

Freude strahlt ja hell, wenn man zuvor Leiden ertragen hat: es ist damit wie mit dem Erscheinen einer Lampe in dichter Finsterniss. Der Mann aber, der von Freuden zur Armuth übergeht, besteht nur mit dem Körper fort, lebt nur als Todter weiter.

मुखं क्षयमतः शेते s. Spruch 3188.

मुखच्छ्रेयो हि भवति s. Spruch 3233.

मुखं च दुःखं च भवाभवौ च लाभालाभौ मरणं जीवितं च ।

पर्यायशः सर्वमेते स्पृशन्ति तस्माद्भीरो न च हृष्येन्न शोचेत् ॥ ५२३८ ॥

Freuden und Leiden, Wohlfahrt und Missgeschick, Gewinn und Verlust, Sterben und Leben werden der Reihe nach Jedem zu Theil; darum wird sich ein Verständiger weder freuen, noch betrüben.

मुखं जीवन्ति हरिणा वनेष्वपरमेविनः ।

अत्रैरयत्नमुल्लभेस्तृणदर्भाङ्कुरादिभिः ॥ ५२३९ ॥

Glücklich leben die Gazellen in den Wäldern, keinem Andern dienend, von Speisen, die ohne Anstrengung leicht zu erlangen sind, von Gräsern, Darbha-Spitzen und Aehnlichem.

मुखं जीवन्त्यदोषज्ञा मूर्खा दोषानुदर्शिनः ।

यत्र वाच्याः परैः सतः परानाहुस्तथाविधान् ॥ ५२४० ॥

Glücklich leben die Thoren, die nicht wissen, was Fehler sind, und überall Fehler sehen, da sie, obgleich sie von Andern getadelt zu werden verdienten, Andere für tadelnswerth erklären.

मुखदुःखभयोद्दिग्गलालाभभावाभावाः ।

नृणां भवन्ति दैवेन न भवन्ति च लक्ष्मणा ॥ ५२४१ ॥

3236) MBh. 12, 757. 6496, b. 6497, a.

3237) Mrākṣ. 7. d. Umgestellt: मृतः शरीरेण धृतः.

3238) MBh. 3, 1306. 12, 762. An der zweiten Stelle: c. पर्यायतः सर्वमवाप्नुवन्ति. d. नैव st. न च. भवाभवौ erklären die Scholien

durch ऐश्वर्यानिश्चर्ये.

3239) Kāvya. 2, 341. Kūvalaj. 111, a. c. d. अर्थैर st. अत्रैर und मुल्लभेर्जलदर्भा° Kuv.

3240) MBh. 1, 3086.

3241) R. Gorr. 2, 19, 19.